

SEFER-İ SEHER

Uyan ehl-i keyf, vakt-i kıymettir seher
Mah gelir geceden, soğuk bir yel eser

Batsa her yanına hâr-ı sevda değer
Hüsn-ü aşkıtr bu, her hârdâ bir gül biter.

Olsa âmak-ı aşkım ziru zeber
Kalmaz bana saf ve derûn keder

Yük vardır, omuzlayana sâfâ-ender
Kılar ehl-i şekaveti cefâ-ender

Alem içre alemdir zübde-i cevher
Bulmak değil aramakla ol muzaffer

Niyazıdır kalkanım, yıkmaz beni şer
Ararsan, sır-ı ahırmandır her beşer

Katre-i cemal sana rahmetle düşer
Kovana şefkatle sanı, etme heder

Sebeb-i vücudum hiç olmasa eğer
Bu kervan gelir, nice sevinçle gider..

Ezelden ebede ademî bir sefer
Fikrim ve zikrim hepsi devran-ı kader

Zübeyde Serra Gazanler

"Hayat bize
verilmiş boş bir
fildir. Her
karesini
mükemmel bir
şekilde
doldurmaya
çalışm..."
Ara Güler

iskeleiskele 2 iskeleiskeleiskele

GÖKYÜZÜNE AĞIT

Ve şimdi bir nihni var karanlık gecede ruhundan düşen
Dökülürken saçların bir bir, birer birer
Gözlerinde aramak vardı işi sislerin ardında

Ve şimdi bir kara kedi var ortalıkta
Yuvarlanır ıslak kaldırımların arasında

İçine dayanmışın, sümüşün bunca telaş arasında
Bir küçük çocuğun seslenişini tımarlar yüreğini

İçinde bir yıldırım ve yersiz telaşları yorgunluğunun
İçinde bir ben, bir ben ki

Gürütüsüyle fıslısı karışmış bedenime
Bir ben hayal et ki

Yığın düşmüş bu hazanın sessizliğine
Yorgun düşmüş bu gökyüzünün seslenişine

Solgun düşmüş ki bir hasta hayal et
Hayal et ki

Ben yaşayayım
Hayallerin olsun
Hayal et ki

Bir güneş doğsun sahilinde uçsuz kasabamın
Bir güneş doğsun yerlerine esiz sokaklarımların

Bir güneş doğsun
İnsanın içimiz
Kar taneleri düşün yosundan duvarlarıma

Düşün ki
Hatırlayayım elbet
Pusu gökyüzünü yeniden

Unutayım elbet
Doğarken miridandığı şarkıyı
Can verirken oradaki kedi

O da hatırlasın
Çocuk da hatırlasın elbet
Ben unutulurum

Gökyüzü de unutulmuştur elbet

Zeynep Aydınlık

Biz şairiz Veli, Asma Yüzünü

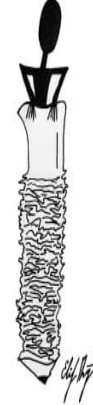
Biz şairiz Veli, sakın ha asma yüzünü
Burada güneşten bize sade bir renk düşer
Sanılar gözleriyle sularlar "mucur" tarlaları
Pilavsız soframıza sade bir ekme düşer

Bilmeden konuşan bir dilleri var onların
Vermeden hep alan bir elleri var onların
Zevk için bükülen bir belleri var onların
Bizim her bir ânimıza bin bir emek düşer

Evhâm düşer, bohem düşer; gülen yüzler düşer
Yükte hafif sözlerimiz süzülerek düşer

Bir sözün onlarda kırık yıl hatrı yoksa eğer
Uzaklardan bir mektup geliriver aniden
Arıza maruz kalır; tutuşur kalemimiz
İşte o gün de bize şairiz demek düşer
Biz şairiz Veli, sakın ha asma yüzünü

M. Baki Açı

KİMSESİZ
kelimeleri varsa insanın
yalnızlık bir şey değil
baş edilir.
kelimeler terk ederse insanın
ışık söner, ses kesilir.
asli kimsesiz kalırsa insan
ona kimsesiz denir.
Emrah AYHAN

Manifesto

Bu bir manifesto. Bu yazıda hayata dair bir analizi kağıda aktarmaya kararlıyım. Farklı konularda düşüncelerimi bir araya getirdim. Hayata karşı bakışınızı yenilemeye çalışacağım. Bu yazı, denize nazır bir yerden, uzaklardan uzaklara yollanır. Unutulmuş kimselere, yol çizmek isteyenlere, okuyan herkese, buyrun küçüklere, saygılar büyüklere...

Öncelikle tabii ki hayatın getirdiğini yorumlayabilmek gerek. Bunu yapabilmek için de "öğrenmek" gerekir. Karancanın hayatta kalması için olmazsa olmaz koşul işini yapmaktan geçer. İnsanlar içinde var olma şartı öğrenmektir. Ölene kadar öğrenmeye ve gelişmeye devam etmezsek işleri elimizden kaybederiz. İşlere sahip olmak ise kadere hükmetmektir. Kim istemez ki?

Hep dediğim gibi, yataktan kalktığınız bir sabah sonucunuza ulaşılır. Bu nedenle doğru zaman diye bir şey yok. Bir an önce aradan çıkıp kurtulmak en iyisi. Hızlı ve çavuk olup işi şansa bırakmamak gerek. Anı yaşamak hayatımızın amacı olmalı. Ancak bazen işler yolunda gitmeyebilir. Her şeyi iyi taraftan görmek gibi bir şey söylemekteyse de gerçek şu ki, hayat bazen gerçekten bertattır ve yapabileceğimiz tek şey, yanlış da olsa bir karar alıp uygulamaya koymaktır. Bekli iyi olmaz ama emin olun bu kötünün iyisidir. Size zaman kazandırır. Gelecekte size yeni fırsatlar hazırlar.

Doğrusu hayat zordur ve bazen kötüdür, nadiren iyiler kazanır, genellikle herkes kaybeder. Bunun farkında olarak hareket edelim, kaybedersek öğrenir, kazanırsak anı yaşamış oluruz.

Ve dahası, olgunlaşmak değişmektir. Fark yaratmaktır. Bu yüzden olgunlaşırken kendinizi daha iyi tanımaya ve daha çok kazanmaya başlarsınız. Özgüveniniz artar. Ama bu olgunlaşma yaşça büyümek anlamında değildir. Düşünce yapınzen olgunlaşması yeterlidir.

Benim inandığım şey insan başarılarıyla değil, hedefleriyle övünmesidir. Kimsenin inmadığı şeylerin hedeflemek cesaret ister. Çünkü kimsenin inmadığı şeyleri hedeflemek için o kimselerden daha iyi olmalısınız. Asla unutmayalım, insan başarılarıyla değil, adadıklarıyla ve inandıklarıyla insandır.

Belki de en önemlisi olarak; sorun değil, çözüm bulmak gerekiyor! Bunu ben değil Henry Ford söylüyor! Olumsuz düşünceleri zihinsel canavarlar haline gelmeden yok edelim. Çözümlere odaklanırsak zaten olumsuz düşünceler yok olacaktır. Bunu başarmak yeni başarılarla kanıtlanmamız sağlayacaktır.

sonuçta, kısa ama etkili olduğumu düşündüğüm bir yazı oldu. Umarım yardımcı olmuşumdur siz okuyuculara. Unutmayın, yeterince isterseniz her şey, her zaman mümkündür.

Alper KUYUCU